

førelse har vakt Tilfredshed. Ogsaa Publikum har vænnet sig til at sige: Vi maa respektere Helligdagslovens Bestemmelser og bøje os derfor. Paa samme Maade haaber jeg, at det vil gaa, hvis Rigsdagen og Lovgivningsmagten fastholde den indførte Lukketid og ikke paa dette Punkt af en vis Godmodighed falde til Føje.

Jeg skal endelig gøre opmærksom paa — det foranlediges jeg ogsaa til ved et Andragende, som ligger her paa Bordet i Dag —, at man har ment, at Naar den Ret til Salg ud af Huset efter Kl. 8, som man vilde give Konditorer og Kagebagerer, indskrænkedes til kun at gælde Konditorsager, kunde man gerne fastsætte, at Bagerne skulle lukke ved den Tid, da de saa kunde tage Kagebagerborgerskab. Det er ikke rigtigt, Bagerne ville ikke tage Kagebagerborgerskab, thi det behøvede ikke. Efter Næringsloven have de Ret til som Bagere, uden Kagebagerborgerskab, at drive samme Kagebager- og Kagesælgervirksomhed som Kagebagerne. Aabne vi altsaa for Konditorerne og Kagebagerne og lukke for Bagerne, gælder det ikke efter Loven, thi Bagerne have samme Ret som Kagebagerne.

Jeg tør ikke trætte det høje Ting med flere Bemærkninger herom. Jeg skal kun føje til, at den samme Klage over Lovens Indgriben, som nu lyder saa stærkt fra Kagebagernes og Konditorernes Side, er kommen frem fra Tobaks- og Cigarhandlernes og ligeledes fra Boghandlernes Side, fordi man har tilladt en Butiksforretning i Frederiksberggade, som kalder sig Kiosk, at handle efter Kl. 8. Nu sige Boghandlerne: Hvis den Forretning har Ret til at sælge Bøger efter Kl. 8, maa vi andre ogsaa have det. Saaledes breder det sig. Gaar man hen og giver fri paa dette Punkt, kommer, som jeg har antydnet, Brødhandlerne, der ere en stor Klasse i København, og sige: Hvorfor skal der være lukket for os, naar de andre have Lov at sælge Kager? Saa ville ogsaa Mejeriudsalgene komme — de have alle været hos os — og sige: Maa vi ogsaa bede om at faa Tiden udvidet for vort Vedkommende; hvorfor skulle Brødudsalgene kunne sælge, og vi andre skulle ikke have Lov at sælge Mælk og Brød — som de jo i Regelen have Lov at sælge — o. s. v.? Og saa hæve vi for hele dette Omraades Vedkommende de Bestemmelser, vi have villet indføre.

Lad mig bemærke, at der er den Forskel mellem Regeringens Forslag og Mindretallets Forslag, at medens Regeringens Forslag vil tillade Afgivelser endogsaa til

Kl. 10, vil Mindretallets Forslag kun gaa til Kl. 9, hvilket er en lille Imødekommen imod dem, som ville lukke Kl. 8, men som dog forrykker hele Forholdet. Hvis man siger: Til Kl. 9 skal der være aabent, er Aftenen dog ødelagt for Medhjælperne i de Fag, som nu glæde sig ved den fastsatte Lukketid. Jeg kan ikke se, at der hjælpes ad den Vej.

Jeg har hermed saa udførligt som fornødent omtalt de 2 Ændringsforslag Nr. 1 og Nr. 2. Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale det høje Ting at tiltræde Forslaget under Nr. 1, som altsaa vil fastholde det, der blev Lov i Fjor, og at stemme imod Mindretallets Forslag under Nr. 2, idet det forandrer den i Fjor vedtagne Ordning.

Endelig anbefaler jeg at vedtage Forslag Nr. 3, som alle ere enige om, idet man ikke har kunnet gaa med til at indføre en ny Lukketid om Morgenen. Det var foreslaaet i Regeringens Forslag, men jeg tror ikke, at der fra Ministerens Side er lagt synderlig Vægt derpaa.

Saaledes stiller altsaa Udvalgets Flertal sig. Jeg har omtalt Mindretallets Forslag allerede nu for at undgaa at tage Ordet senere, idet jeg neppe har mere at tilføje.

Holger Petersen: Naar Mindretallet ikke har kunnet slutte sig til Flertallets Forslag, men har opstillet sine Ændringsforslag, der hvile paa det samme Grundsyn som Regeringens Forslag, er det, fordi Mindretallet maa erkende, at Konditorer og Kagebagerer ved Loven af 19. Juni 1908 ere blevne meget uheldigt stillede. Saaledes som Loven er affattet, rammes dette Fag meget haardt, og det ser sig truet i sin Eksistens. En meget væsentlig Del af Salget finder Sted ud paa Aftenen, naar Arbejdstiden for alle andre er forbi, og Publikum paa Vejen hjem føler Glæde ved at bringe en Forfriskning med til Hjemmet. Dette Salg ud af Huset efter Kl. 8 er det, Flertallet for de hellige Princippers Skyld vil forbyde ved sine Forslag. Hertil kan Mindretallet ikke slutte sig, fordi en saadan Indskrænkning af Salget vil umuliggøre eller dog vanskeliggøre et ikke ubetydeligt Fags Eksistens. I disse Tider kan det for manges Vedkommende være vanskeligt nok at leve Livet, at erhverve sig det nødvendige til Livets Ophold. Hvorfor da her ødelægge en Mængde Medborgere, som altid have indtaget en Særstilling med Hensyn til Lukningen af deres Forretninger, hvorfor skulle de nu passes